

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάσσεται υπό τὸν ἑπιμελητὴν τῆς Παιδείας, ἄρ. κατ' ἑξῆς παιδικῶν περιόδων σύγγραμμα, ἀλλήθις παρθεγὸν εἰς τὴν γῆραν ἢ τὴν θνητῆσαν, καὶ κατὰ τὸ Οἰκουμηνικὸν Παιδαγωγικὸν Κέντρον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἁριστεῶν καὶ χρησιμωτάτων εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑξαεταρικοῦ δραχ. 5.—Ἑξαεταρικοῦ φρ. χρ. 7
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1^{ην} ἑκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωστέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰῶλου, 119, ἔναντι Χρυσοσηπταίαις Ἰσσηκ.

Περίοδος Β'.—Τόμ. 2^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1895

Ἔτος 17^{ον}.—Ἀριθ 41

ΕΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ. ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΚΤ' ΜΑΛΛ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ [Συνέχεια· ἴδε σελ. 73.]

Κελάδημα πτηνοῦ τὴν ἀ-
φύπνισε, σοβαρὸν καὶ θλιβερόν,
ἔχον φθόγγους καθαρούς καὶ
λιγυρούς· ανεγνώρισε δὲ αὐτὸ
παραυθὺς ὡς τὸ τοῦ κορυθα-
λοῦ. Ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ βλέπει ὑπεράνω τῶν δε-
ματίων τῆς ἀμυδρᾶν λάμψιν
λευκὴν διαπερῶσαν τὸ σκότος
τοῦ δάσους, οὗ τὰ δένδρα καὶ αἱ
παρρυάδες διεκρίνοντο μαῦρα
ἐπὶ τοῦ ὀχροῦ πεδίου τῆς ἡύδης.
Ἦτο πρωΐα.

Ἡ βροχὴ εἶχε παύσῃ, οὐδὲ
πνοὴ ἀνέμου ἔσειε τὰ βαρέα
φύλλα, ἐν ὧν δὲ τῷ δάσει
ἐπεκράτει αἰωπὴ βαθεῖα, δια-
σχιζομένη μόνον ὑπὸ τοῦ κε-
λαδήματος ἐκείνου τοῦ πτη-
νοῦ, ὅπερ ὑψοῦτο ὑπὲρ τὴν
κεφαλὴν τῆς, ἄλλα δὲ κελα-
δήματα ἀνταπεκρίνοντο εἰς
αὐτὸ μακρόθεν ὡς ἐωθινὸν
σάλπισμα, ἐπαναλαμβανόμενον
καὶ διαδιδόμενον ἀπὸ τμήματος
εἰς τμήμα.

Ἡ κροῖτα ἐρωτῶσα ἑαυτὴν
ἐάν ὤφειλε νὰ ἐγερθῆ ἤδη καὶ
νὰ ἀναλάβῃ τὴν πορείαν τῆς
ἀφύπνης διέσεισε τὸ σῶμά της
σφιγνίαις. Φέρει τὴν χεῖρα ἐπὶ
τοῦ ἐνδύματός της καὶ αἰσθά-
νεται αὐτὴν ὑγρὰν ὡς μετὰ

βροχὴν ραγδαίαν, ἢ ὑγρασία τοῦ δάσους διαπέρασαν αὐτὴν καὶ
νῦν ἐν τῇ φύξει τῆς ἀρχομένης ἡμέρας τὴν ἐπάγωνε. Δὲν
ὤφειλε νὰ διατάσῃ ἐπὶ πλέον· πάραυτα ἀνωρθώθη καὶ ἐτινά-
χθη ἰσχυρῶς ὡς ἵππος ῥωθωνίζων. Βαδίζουσα θὰ ἐθερμαινετο.

Ἄλλ' ὁμως μετὰ σιέψιν δὲν ἠθέλησεν ἀκόμη νὰ ἀπέλθῃ,
διότι δὲν ἐφεγγεν ἀρκούντως ὥστε νὰ θυνηθῆ νὰ λάθῃ γινῶσιν
τῆς καταστάσεως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πρὶν ἐγκαταλίπη τὴν κα-
λύβην ἢ τὸ φρόνιμον νὰ ἴδῃ μήπως ἡ βροχὴ ἐμελλε νὰ ἐπανα-
ληθῆ.

Χάρην διασκέδασεως καὶ ἐτι μᾶλλον ἔνα κινήθῃ τὸ σῶμά
της, ἐπανέθεσεν εἰς τὴν θέσιν τῶν τὰ δεμάτια ἄτινα εἶχε

Μωρὴ πού τη βρήκαμε τὴν παλιοκλήτερα (Σελ. 82, στήλ. 6'.)

μετακινήσῃ τὴν προτεραίαν,
ἔπειτα ἐκτενίσθη καὶ ἐκαλλω-
πίσθη κατὰ τὸ χεῖλος αὐλα-
κος πλήρους ὕδατος.

Ὅτε ἐτελείωσεν, ὁ ἀνα-
τέλλων ἥλιος εἶχεν ἀντικατα-
στήσῃ τὴν αὐγὴν, καὶ ἦδη διὰ
τῶν κλάδων τῶν δένδρων ὁ
οὐρανὸς ἐφαίνετο κυανοῦς ὡ-
χρὸς ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου νέ-
φους· βεβαίως ἡ πρωΐα θὰ ἦτο
εὐδία, πιθανῶς δὲ καὶ ἡ ἡμέ-
ρα. Ὁφείλε λοιπὸν ν' ἀπέλθῃ.

Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν περι-
κνημίδων τῆς εἰς οὐδὲν ὠφέ-
λησεν, ἡ δὲ πορεία ὑπῆρξεν
ἐπώδυνος· τόσοσ ἦσαν οἱ πό-
δες τῆς καταπέπνημένοι· ἀλλὰ
δὲν ἐδράδυνεν ὁμως γὰ γυ-
μνασθῆ, καὶ μετ' οὐ πολὺ
ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν βα-
δίζουσα βῆμα κανονικὸν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ, ἥς τὴν σκληρότητα
εἶχεν ἀπαλύνῃ ἡ βροχὴ. Ὁ
ἥλιος προσβάλλων αὐτὴν εἰς
τὰ νῦκτα διὰ τῶν πλαγιῶν
ἀκτίνων τοῦ ἐθερμαίνεν αὐ-
τήν, ἅμα δὲ ἔρριπτεν ἐπὶ τοῦ
ἐδάφους σιάν ἐπιμήκη συμ-
βαδίζουσαν παρ' αὐτὴν· τὴν
σιάν ταύτην βλέπουσα, ἀνε-
λάμβανε θάρρος· διότι καὶ μὲν
δὲν παρίστα κορασίδα καλῶς
ἐνδεδυμένην, ἀλλὰ τοῦλάχισ-
τον δὲν ἐδείκνυε τὴν πανα-
θλίαν ἐκείνην τῆς προτεραίας,
τὴν ἔχουσαν φρυγανώδη τὴν
κόμην καὶ τὸ πρόσωπον πε-
λιθνόν· οἱ κύνες ἴσως δὲν θὰ

τὴν κατεδίωκον διὰ τῶν ὑλακῶν αὐτῶν, οὐδὲ οἱ ἄνθρωποι διὰ
τῶν καχυπόπτων βλεμμάτων.

Καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο ὅπως τὴν ἠδελὸν εἶπε νὰ τὴν κατα-
στήσῃ εὐέλπιδα. Οὐδέποτε εἶχεν ἴδῃ πρωΐαν τόσοσ εὐμορρον,
τόσοσ γελάσσαν, ἡ βροχὴ εἶχεν ἐμπλήρη τὰς ὁδοὺς καὶ τὴν
ἐξοχὴν, εἶχεν ἀναζωογονήσῃ τὰ πάντα, τὰ τε φυτὰ καὶ τὰ δέν-
δρα, ὧν ἡ νέα ζωὴ ἐφαίνετο προσελθούσα ἐξ αὐτῆς τῆς νυ-
κτός. Τὸν οὐρανὸν ἀναθερμανθέντα ἐπλήρουν ἀκατοστές κο-
ρυθαλοὶν, οἵτινες ἀνίπταντο κατ' εὐθέταν ὑψηλά· ἅνα τὸν διαρα-
νῆ ἄερα, βιάσκορπιζόντες ἄσματα χαρμόσυνα· ἐξ ὧν δὲ τῆς
πεδιάδος τῆς περικυκλώσεως τὸ δάτος ἀπεπνέετο ὁσμὴ ῥω-

ΜΑΥΡΗ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἦτο ἑσπέρα τοῦ Ἰουλίου τοῦ 18... Ὁ καύσων τῆς ἡμέρας ἦτο ἀφόρητος· ἀλλ' ὅπως συμβαίνει συχνά εἰς τὰς θερμὰς χώρας, — ὁ τόπος δὲ εἰς τὸν ὅποιον ὑπόκειται ἡ ἀρχὴ τῆς παρουσίας διηγήσεως εἶνε ἡ Ἀλγερία — ἡ νύξ προκνηγέλλετο πολὺ δρασερά· δρόσος εὐεργετικὴ ἐσχημάτιζεν εἰς τὰ ἄκρα τῶν νανοφυτῶν φοινίκων μαργαρίτας, οἱ ὅποιοι ἐστίλθον φωτιζόμενοι ἀπὸ τῶ ἀργυροχρουν φῶς τῆς σελήνης.

Τὴν σιωπὴν τῆς νυκτὸς διέκοψεν ἕξαφνα κραυγὴ πόνου.

— Ἐμπρός! ἔδρομο!

— Δὲν μπορῶ πλεῖα νὰ περπατήσω! ἀπήνησε μία φωνὴ ἀσθμαίνουσα.

— Τράβα ἔμπρός, σοῦ λέγω!

— Τὰ πόδια μου εἶνε καταματωμένα.

— Τόσον τὸ χειρότερον αὔριο πρωτὶ πρέπει νὰ εἶμεθα ἔς τὸ δάσος. Τράβα λοιπὸν ἔμπρός, εἰδεμὴ...

— Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ σελήνη ἐφώτισε παράδοξον σκηνήν. Μία μαύρη ἔχουσα τραχέα χαρακτηριστικά καὶ ἐρρυτιδωμένα ὡς παλαιὰ περγαμνὴν ζαρωμένη, ἐσκόπωνε τὴν χεῖρά της νὰ κτυπήσῃ κοράσιον μαῦρον ἕως δέκα ἐτῶν.

Τὸ πρόσωπον τοῦ κορασίου ἐξέφραζε φόβον συγχρόνως καὶ πόνον. Προτείνα τούς δύο ἰσχυροὺς βραχίονάς του διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὸ κτύπημα.

— Δὲν θέλω νὰ με δεῖρῃς! εἶπε μὲ στεναγμὸν.

— Τότε περπάτα!

— Δὲν μπορῶ!

— Νὰ λοιπὸν τότε!

Συριγμὸς διέσχισε τὸν ἀέρα, ἡ δὲ μάλιστα ἐκτύπησε μὲ ὀρμὴν τὴν βράχιν τοῦ δυστυχικοῦ κορασίου εἰς τὴν ὄψειαν κραυγῶν αὐτοῦ ἀπήνησαν ὑπόκωφος ὕλακῆ, μεγαλόσωμος δὲ κῶν, πλαγιασμένος πλησίον ἀμαξίου, ἀνετινάχθη δεικνύων εἰς τὴν ἀπεχθὴ μαύρην φοβεροὺς ὀδόντας.

— Ἦσυχα! Ἦσυχα, Καναδῆ! ἐγρυξεν ὑφάσασα κατὰ τοῦ κυνὸς τὴν μαστίγα, διὰ τῆς ὁποίας εἶχε κτυπήσῃ τὸ κοράσιον· Ἦσυχα σοῦ λέγω, εἰδεμὴ θὰ κάρῃς καὶ σὺ τὸ μερτικό σου.

Ἐπειτα δὲ εἶπεν ἀποταθεῖσα εἰς τὸ κοράσιον.

— Τώρα ἔς τ' ἀμάξι!

Τὸ ἀμάξι ἐκυλιετο ἐπὶ δύο χιμη-

Προτείνα τούς ἰσχυροὺς βραχίονάς της διὰ νὰ προφυλαχθῇ (Σελ. 84, στήλ. α΄)

ἀφαιρῶσι τὸν φελὸν ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν δρυῶν, αἵτινες παράγουσιν αὐτόν.

Διὰ τοῦτο ἡ μαύρη, χωρὶς νὰ συγκινηθῇ ἐκ τῆς φωνῆς τῆς μικρᾶς Μυάνας, ἐπανέλαβε τραχύτερον:

— Σ τ' ἀμάξι!

Μετὰ τὴν διαταγὴν ταύτην ἡ μικρὰ κόρη ἐπέρασεν εἰς τοὺς ὄμους της δύο ἱμάντας, δεδεμένους εἰς τὴν ἀμαξάν· ὁ Καναδῆς ἦλθε πλησίον τῆς λείγων ἐλαφρῶς τὴν χεῖρα ἥτις ἐκρέματο πρὸς τὸ μέρος του, ἐν ᾧ ἡ μαύρη προσέθενεν εἰς τὰ πλευρά τοῦ ζῶου τὰ κανάβινα σχοινία

διὰ τῶν ὀπείων ἔσυρε καὶ οὕτως τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸν μέρος.

Δὲν ἦτο συνήθης κύων ὁ Καναδῆς. Ἦτο κρέμα τι κυνὸς ποιμενικοῦ καὶ κυνὸς τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου. Οἱ πρασινωπαὶ ὀφθαλμοὶ του, τὰς ὄφρας καθ' ἃς ἦτο ἦσυχος, ἐλάμβανον ἐκφρασίαν ἀπεριγράπτου ἀγαθότητος· θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἦσαν ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου· ἀλλ' εὐθύς ὡς παρουσιαζέτο κίνδυνός τις, τὸ βλέμμα του ἐγίνετο ἄγριον, τὰ ὠτὰ του ὠρθοῦντο, ἡ δὲ πυκνὴ οὐρὰ του ἐκτόκα ἰσχυρῶς τὰ πλευρά αὐτοῦ.

Ἠσθάνετο πολλὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Μυάναν, καὶ ὑπήκουεν εἰς αὐτὴν εὐπειθῶς, καὶ ἡ μικρὰ δὲ κορασίς τον ἠγάπα ὁμοίως.

Συχνάκις ἡ θερμὴ δορὰ τοῦ Καναδῆ προεφύλαξε τὴν Μυάναν ἀπὸ τὰς αἰφνίδιους μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαιρας· διὸ εἰς τὴν χώραν ταύτην ἡ θερμοκρασία εἶνε ἀστατος· τὴν πρῶταν πίπτει χιὼν, τὴν δὲ ἡμέραν καύσων ἀφόρητος καταδικάζει τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἀπόλυτον ἡσυχίαν.

Ἡ γραῖα μετέβαινε συχνὰ ἀπὸ μέρος εἰς μέρος μετὰ τῆς Μυάνας καὶ τοῦ Καναδῆ, οἵτινες ἔσυρον τὸ ἀμάξιόν της. Ὅτε ὁ Καναδῆς ἐβλεπεν ὅτι ἡ φίλη του ἦτο κουρασμένη, ἐβράδυνε τὸ βῆμά του ἢ ἴστατο καθ' ὀλοκλήριαν· ὅσον δὲ καὶ ἂν τοῖς ἐμμοστίωνεν ἡ κυρία του δὲ ἀπεφάσιζε νὰ προχωρήσῃ. Τοῦτο δὲ καὶ συνέβη τὴν νύκτα ἐκείνην μετὰ μιάς ἀκόμῃ ὄφρας πορείαν.

— Τί τρέχει; εἶπεν ἡ ἀπασία γραῖα αἰεῖουσα τὴν φοβεράν μαστίγα της.

— Σκότωσέ με, ἂν θέλῃς, εἶπε μὲ κατάκοπον φωνὴν ἡ Μυάνα· δὲν μπορῶ ὅμως βῆμα νὰ κάμω πλεῖα.

Ἡ γραῖα ἐνόησεν ὅτι ἀνωφελῶς θὰ ἐπέμενεν ἠρήσειθαι νὰ καταβιάσῃ ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς μικρᾶς τὴν ὑψωμένην ἤδη μάνταν. Ἐπειτα δὲ βλασφημοῦσα ἐξέβαλεν ἀπὸ τοῦς ὄμοις τῆς Μυάνας τοὺς δερματίνους ἱμάντας, διὰ τῶν ὀπείων ἔσυρε τὴν ἀμαξάν, ἔβαλε τὴν μικρὰν ἐντὸς τοῦ ἀμαξίου καὶ τὴ εἶπεν ἀπειλητικῶς:

— Ὅταν φθάσωμε, τὰ ξαναλέμε!

Ἡ Μυάνα καταβεβλημένη ἀπὸ τὴν κόπωσιν καὶ τὰς κακουχίας δὲν ἀπήνησε. Τότε ἡ γραῖα ἐζεύχθη εἰς τὴν ἀμαξάν, μετὰ διαφρὸν δὲ πορείαν τὴν νύκτα, ἐστάθη εἰς τὴν ἀρχὴν μεγάλου δάσους δρυῶν. [Ἐπεται συνέχεια]

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΟΛΥΤΡΟΠΟΥ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΝΑΣΟΣ

[ΑΝΑΓΝΩΜΕΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ἐγεννήθηεις μίαν πτωχικὴν καλύβην μικροῦ χωρίου τὰ σπάρτανα ὅπου τον ἐτύλιξεν ἡ μητέρα του ἦσαν πτωχικά· πτωχικὴ ἦτο ἡ κοῦμα ὅπου τον ἐνανούριζε νὰ τον ἀποκοιμίσῃ· πτωχικά ἦσαν καὶ τὰ φορέματα πού του ἐφόρεσε ὅταν ἤρχισε νὰ περπατῇ.

Ἦλθε ἡμέρα ποῦ δὲν εἶχαν εἰς τὸ σπιτάκι τους φώμι ἀρκετὸ νὰ χορτάσῃ. Κανεὶς δὲν του ἐδωκέ ποτε εὐμορρα παιγνίδια νὰ παίξῃ· κανεὶς δὲν του ἔκαμε ὄφρα τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς του.

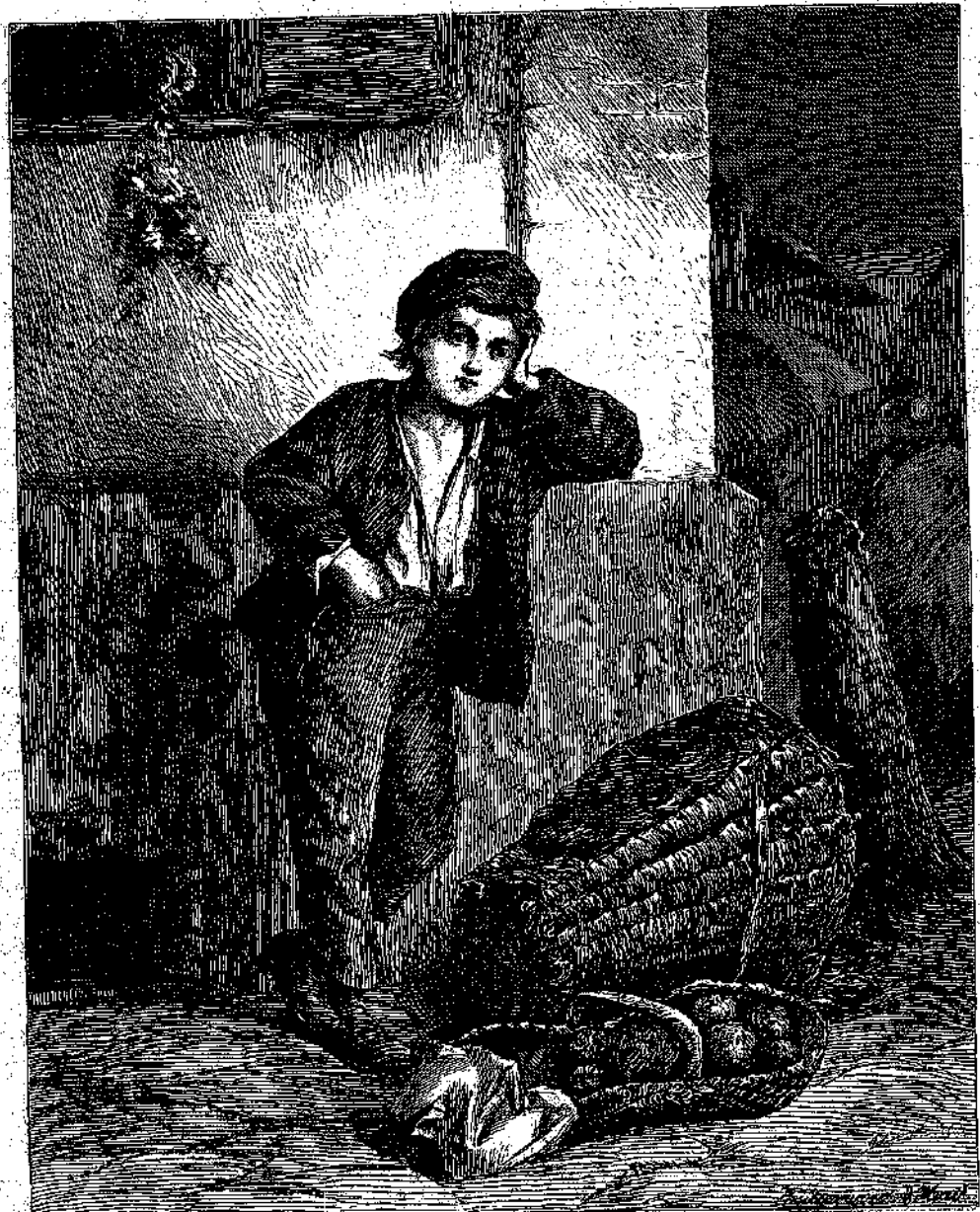
— Ὁ καιμένος ὁ Νάσος! τὸ δυστυχισμένο παιδί! θὰ εἰπήτε.

— Ὅχι, ὄχι· ὁ πτωχὸς ὁ Νάσος δὲν εἶνε διόλου δυστυχισμένο παιδί· εἶνε πολὺ εὐτυχισμένο μάλιστα· ἄς εἶνε τόσο πτωχὸς ἔχει ἕνα μεγάλο, ἀτίμητο θησαυρὸ, τὴ μητέρα του.

Πόσα παιδιά ἀπ' αὐτὰ του ζοῦν μέσα ἔς τὰ πλοῦτη, ποῦ πατοῦν μαρμαρένια σκαλοπάτια καὶ μαλακά ταπιά, ποῦ φοροῦν ἀρχοντικά φορέματα καὶ ἔχουν ὅ,τι θελήσουν, δὲν εἶνε εὐτυχῆ! Τίποτε θαρρεὶς δὲν τους λείπει· καὶ ὅμως τους λείπει ὁ μεγαλειότερος πλοῦτος, ἡ μητέρα των· δὲν ζεῦρουν τί θὰ εἰπῇ μητέρας ἀγκαλιά· τί θὰ εἰπῇ νὰ ζεῦρουν τὸ κεφαλάκι των εἰς τὸ γόνατο τῆς μητέρας καὶ νὰ κοῦσουν σιμὰ ἔς τ' αὐτὶ των νὰ κτυπᾷ ἡ καρδιά της. Ὅχι δὲν το ζεῦρουν· καὶ γι' αὐτὸ μία κόρη εἶνε ζωγραφισμένη πάντα ἔς τὰ χεῖλη των.

Ἡ μικρὸς ὁ Νάσος τὴν ἔχει τὴν μητέρα του. Καὶ πῶς τὴν ἀγαπᾷ! Αὐτὴν μονάχα ἔχει εἰς τὸν κόσμον· εἶνε ὄφρανός ἀπὸ πατέρα· γιὰ τὴν μητέρα του εἰμπορεῖ καὶ ἔς τὴ φωτιά νὰ πᾶσῃ. Γιὰ τὴν ἀγάπη της ἀπεφάσισε καὶ νὰ ξενιτευθῇ μικρὸς, μικρὸς.

— Ἐδῶ ἔς τὸ χωριὸ δουλειὰ δὲ βρίσκω, εἶπε πολλὰς φορὰς μὲ τὸν νοῦν του· θὰ γυρῶ ἔτσι ἔς τοὺς ὄφρους· καὶ τί θὰ γίνω; καὶ πῶς θὰ τὴν περιποιηθῶ τὴν μητέρα μου σὰν γηράσῃ; Ἄς πάγω ἔς τὰς Ἀ-

θήνας, νὰ κερδίω τὸ φώμι μου, νὰ τὴς στέλνω καὶ κανένα λεπτό· καὶ νὰ προκόψω, νὰ γίνω ἄνθρωπος.

Τὸ εἶπε τῆς μητέρας του· ἐκείνη δὲν ἤθελε ἔς τὴν ἀρχὴ· ἔπειτα τὸ ἐπίηρ ἀπόφασι· ἤθελε νὰ προκόψῃ τὸ παιδάκι της· τοῦδαικε τὴν εὐχὴ της, τὸ φίλησε καλὰ καλὰ καὶ το ἔστειλε ἔς τὰς Ἀθήνας.

Ὁ Νάσος πωλεῖ πορτοκάλια ἔς τοὺς δρόμους· ὅσοι βλέπουν τὸ γλυκὸ καὶ τίμιο πρόσωπό του, νοιώθουν τόσο καλὸ παιδί εἶνε καὶ ἀγοράζουν πορτοκάλια. Τὸ βράδυ πηγαίνει ἔς τὸ σχολεῖο τοῦ Παρνασσοῦ· ἔχει σχέδια ὁ Νάσος· θέλει νὰ πάγῃ ἔμπρός.

Αὐτὰ τὰ σχέδια συλλογίζεταὶ αὐτὴ τὴ στιγμή πού τον βλέπετε· ὁ νοῦς του τρέχει εἰς τὴν μητέρα του· τῆς ἔστειλε δέκα δραχμάς νὰ κάμῃ καινούργιο φόρεμα διὰ τὴν Λαμπρῆ, καὶ νοιώθει μίαν χαρὰ μέσα του! Ὁ Νάσο μου καλὸ παιδί, ἔχε θάρρος καὶ θὰ προκόψῃ· ἔχεις ἐπάνω σου τὸ μεγαλειότερον φυλακτὸ τοῦ κόσμου, τὴν εὐχὴ τῆς μητέρας σου!

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

[Βιβλία διὰ παιδιών και παιδία εκδόθησιν υπό της Διοικήσεως της εκπαίδευσως και πολιτομαχίας εις τὸ Γραφεῖον αὐτῆς.]

- **Ὁ Ἀγροτικός Οἰκίδιος** ὑπὸ **Σοφίας Δημιῶν μεταφρασθεὶς** ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Διήγημα διδακτικόν, μετὰ 25 εἰκόνων, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 3,75. "Ἄδειον. . . . δρ. 1,75
- **Ἡ Ἀνθοῦλα** ὑπὸ **Ἀρ. Π. Κουριζίδου** μεταφρασθεὶσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Χαριεστάτην καὶ ἠκικώτατον διήγημα μετὰ 26 εἰκόνων. Χρυσόδετον δρ. 5. "Ἄδειον. . . . δρ. 3,50
- Βατῆρην Ζερῶν** ὑπὸ **Σοφίας Δημιῶν** μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Περιηγητικὸς εἰς τὸν Κανακόν, ἤδη, θῆμα, περιπέτεια. "Ἄδειον. . . . δρ. 1,50
- Εἰς τὴν Θάλασσαν!** Ναυτικὸν Μυστήριον κατὰ τὸν Μέγην-Ρυδὸν, περιπετειώδες, θελκτικόν, διδακτικόν. Μετάφρασις Ἀρ. Π. Κουριζίδου, μετὰ 25 εἰκόνων. Χρυσόδετον δρ. 3,75. "Ἄδειον. . . . δρ. 1,75
- Τὸ Θῆμα τοῦ Φθόνου** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμπεκ** ἐκ τῆς Γαλλικῆς τοῦ Andre Lathie. Μυστηριώδης ζωγραφικὴ ἐν Ρωσίᾳ διαπραγματιζομένη, μετὰ 20 εἰκόνων. Χρυσόδετον δρ. 5. "Ἄδειον. . . . δρ. 3,50
- Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου** ὑπὸ **Ἀρ. Π. Κουριζίδου** μεταφρασθέντες. Ἐπαγωγόντα καὶ διδακτικὸν διήγημα. "Ἄδειον δρ. 1,50
- **Ἡ Μαρούσια** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμπεκ** μεταφρασθεὶσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ P.-J. Stahl. Διήγημα Ρωσικῆς ὑποθέσεως, συγκινητικώτατον καὶ διδακτικώτατον, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 5. "Ἄδειον. . . . δρ. 3,50
- **Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων** ὑπὸ **Α. Κατακουγινοῦ**. Τόμος περιέχων 150 ποιήματα διὰ παιδία. Χρυσόδετος δρ. 3. "Ἄδειος δρ. 1,50
- **Ἡ Νίνα** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμπεκ** ἐξελληνισθεὶσα. Ἀμερικανικὸν μυθιστόρημα τῆς Δουίλης Μ. Ἄλκις, ἐν ᾧ μετὰ τρυφερότητος καὶ περισσής γάρβουτος ἐξιστρεφεται ὁ παιδικὸς βίος τῆς ἠρώδους καὶ τῶν ἐκπαιδευθῶν τῆς. Χρυσόδετον δρ. 5. "Ἄδειον. . . . δρ. 3,50
- Παιδικὸι Διάλογοι** ὑπὸ **Αἰμίλου Ἐυαρισμένου** (Ἀρ. Π. Κουριζίδου), πρὸς χρῆσιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, Παρθεναγωγείων καὶ Νηπιαγωγείων. Μικραὶ συχναὶ πρὸς παρέκτασιν ἐν σχολικαῖς ἢ οἰκογενειακαῖς ἑορταῖς. Σειραὶ δύο, ἑκατ:
- Σειρὰ πρώτη**, περιέχουσα 13 διαλόγους, ἐπιτροπόμενους καὶ ἐν Τουρκίᾳ. "Ἄδειος δρ. 1,20
- Σειρὰ δευτέρα**, περιέχουσα 10 πατριωτικῶς διαλόγους ἀπηγορευμένους ἐν Τουρκίᾳ. "Ἄδειος δρ. . . . δρ. 1,20
- Παιδικὸν πνεῦμα**, συλλεγὸν ὑπὸ **Ν. Π. Παπαδοπούλου**. Τρία τομίδια, ὧν ἕκαστον περιέχει ὑπὲρ τὰ 200 παιδικὰ πνεύματα ἔχοντα τὴν μαγικὴν δύναμιν νὰ διαχυνοῦσι τὴν φαίδριπτητα καὶ εἰς τὴν μάλλον σκουθρωπὴν συναναστροφῆν. Χρυσόδετα καὶ τὰ τρία τομίδια ὁμοῦ δρ. 2,50. "Ἄδειον ἕκαστον τομίδιον λεπτὰ 50
- **Ὁ Πυροπολὼς** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμπεκ** ἐξελληνισθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετὰ 24 εἰκόνων. Θελκτικώτατον καὶ μορφικώτατον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς καρδίας διήγημα, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 5. "Ἄδειον. . . . δρ. 3,50

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΔΕΚΗΣΕΙΣ

Δι' ἄλλοις στέλλονται μέχρι 18 Ἀπριλίου ε.δ.

- 233. **Αἰγύπτια.**
Τὸ πρῶτον αὐτοκράτορα Ῥωμαίων φανεῖται. Τὸ δεύτερον εἰς τοὺς ἄγροδς ἀνθεὶ καὶ μεγαλύνει. Καὶ πόλιν Ἀσιατικὴν εὐθὺς εἰς ποῦ θά σπρωξ, Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον εἰς ὧς ἐν προπύργῳ. Ἐστῆλη ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Παυσανίου.
- 234. **Συλλαδογράφος.**
Γράμμα ε' ἐγὼ γράμμα καὶ σὺ δουλεύει δὲν κάμαμε μαζί. Μία τρίτον γράμμα κήραμε, πρῆτισουσαν χαρίσασιν. Ἐξ κράτος τῆς Εὐρώπης. Ἐστῆλη ἐκ τῆς Ἀρχαιολογίας τοῦ Μαθηματικῶν.
- 235. **Στοιχειώγραφος.**
Ὅπως εἶμαι ἐν μ' ἄριστος τὴν ζωὴν σου ἀγαπῶ. Ἄν τὴν κεφαλὴν μου κίψης, καθυλαίεσ σου δωρῶ. Ἐστῆλη ἐκ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἀθηνῶν.
- 236. **Στοιχειώγραφος.**
Διῶξαι π' καὶ βόλε λέ, καὶ θά ἴδῃς πολὺ καλά, τὸ νησὶ ὅτι χαλέξ, καὶ πετὰ εἰς τὰ ἴνδρα. Ἐστῆλη ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Φαλλῆρου.
- 237. **Δένεγμα.**
Ἄρχω εἰς Ἀλικαρνασσόν, εἰς Ῥόδον καὶ Ρωσσίαν, Δὲν ἔρχω εἰς Ἑλλάτειαν, Ἰθάκην καὶ Ἀσίαν. Ἐστῆλη ἐκ τῆς Μαρούσιας.
- 238. **Αἰνιγμάδες αἰνίγμα.**
Μία βαρβόλα φορτωμένη Ἔ τῆ σπῆλαξ μπαίνει καὶ βγαίνει. Ἐστῆλη ἐκ τοῦ Λιανίδου.
- 239. **Μωσαϊκόν.**
Τὸ πρῶτον μου ἔ τὴν ἐκκλησίαν εὐρίσκειται κλει- ὶομένο, Τὸ δεύτερον ἔ τὸν Δέοντα τῶν γετε χριστιανῶν, Τὸ τρίτον μου ὁ Ἄλφρεδὸς τὸ ἔχει παρασύρη, Τὸ τέταρτον τὸ κλάδον σου τὸ ἔχει ἀνασύρη, Τὸ πέμπτον εἰς τὰ ἀγάλια τῆς βασταίας ἡ τροφῆς, Τὸ σύνολον εἰς γὰρθ δὲν θά ὑπάρχη ποῦς. Ἐστῆλη ἐκ τῆς Κολοσσῶν τῆς Ρόδου.
- 240. **Κυβόλεξον.**
Διὰ τῶν κάτωθι γραμμάτων νὰ σχηματισθῆ κυβόλεξον. **ΑΑΔΔΑΒΗΗΗΜΡΡΡΡΕΣΣ.** Ἐστῆλη ἐκ τῆς Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα.
- 241. **Σταυρῶς.**
Διὰ τῶν γραμμάτων **ΑΒΕΗΠΛΑΝΟΡΕΤ** σχηματίσον σταυρὸν ἐκ τοῦ ὀνόματος ἁγίου καὶ τοῦ πατρὸς ἀρχαίου ἡρώος ἀποτελουμένων. Ἐστῆλη ἐκ τοῦ Μαυτίου τῶν Δελφῶν.
- 242. **Ἱστορικὴ ἐρώτησις.**
Ποῦς Ῥωμαῖος αὐτοκράτορ ἠθίσκων εἶπε «Νενίκησας, Χριστῆ κορέσθητι, Ναζωραῖε!» Ἐστῆλη ἐκ τοῦ Αὐτοκράτορος.
- 243-248. **Κακρομυμένα ὀνόματα νήσεων.**
1. Ὁ ῥυπαρὸς τὸ σῶμα ἔχει ῥυπαρὰν ψυχὴν.
2. Τὰ σὺν, ἀ καὶ εὐὰν εἶνε ἐπιφανήματα.
3. Ἡ μήκων ὡς ναρκωτικὸν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν δίδεται. Ἐστῆλη ἐκ τῆς Δ. Α. Κοινῆς.
- 249-251. **Μαγικὴ συλλαβή.**
Δι' ἄντικαταστάσεως ἴνδρ γράμματος οὐδὲν ἴπεται ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μίως συλλαβῆς, πῶςοις τῆς αὐτῆς, σχηματίσον ἕλλας πόσας λέξεις: Ὀμιλῶς, λύρα, ὄθας, κίνα, τιάρα, ἀμύλλα. Ἐστῆλη ἐκ τοῦ Κοικαῖο Ἀριστοφάνους.

- 252-253. **Μεταμορφώσεως.**
3) ὁ Ἐξῶν, διὰ 9 μεταμορφ. νὰ γίνῃ δαίμων.
4) ὁ Τροία, διὰ 9 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Ἄρτος. Ἐστῆλη ἐκ τῆς Παιδείου Π. Παιδείου.
 - 254. **Μεσοστιχίς.**
Τὰ μεσοστὰ γράμματα τῶν ἐπιτομένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα κράτους Ευρωπαϊκοῦ.
1. Ὀρος τῆς Ἀρμενίας. 2. Ποταμὸς τῆς Ευρώπης. 3. Κράτος. 4. Πόλις τῆς Ἑλλάδος. 5. Ὀρος νήσου τοῦ Ἰονίου. 6. Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωμῆς. 7. Στρατηγὸς Ἀθηνῶν. Ἐστῆλη ἐκ τῆς Φιλίππου Κελεύσεως.
 - 255. **Ἄσπλη ἀμροστιχίς.**
Τὰ ἄσπλη γράμματα τῶν ἐπιτομένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου λυρικῶν ποιητοῦ. Τὰ δὲ δεύτερα ἄσπλη τῆς Ἑλλάδος.
1. Ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Ἀτακίης. 2. Ἰχθὺς. 3. Βασίλισσα τῆς Αἴγυπτου. 4. Ἀρχιερεὺς τῶν Ἑβραίων. 5. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 6. Γουρὸν μέρας γῆς. 7. Δημητριακὸς καρπός. Ἐστῆλη ἐκ τῆς Ἀρχαιολογικοῦ Ἀθηνῶν.
 - 256. **Φωνηεντόλεπον.**
Π-δν-ππε-λγς-ππε-ρδς. Ἐστῆλη ἐκ τῆς Μικροῦ Ἑβραϊστικῆς.
 - 257. **Ἑλλησομόφωνον.**
ου-ε-ω-ω-ο-ου, α-ε-ω-ου-ο-ου. Ἐστῆλη ἐκ τῆς Θεωρητικῆς Ὁ. Ζωσιμοῦ.
 - 258. **Γρόφος.**
$$\frac{\text{Η} \quad \text{ΜΕ}}{\text{Σ} \quad \text{Ν}}$$
 ὦν Μίλων.
Ἐστῆλη ἐκ τοῦ Ἑκκλεσιου Λεβαριῶν.
- Λ Υ Σ Ε Ι Σ**
τὸ πνευματικὸν ἀσκήσεων τῆς 4 Φεβρουαρίου 1. ε.
- 109. Ἀργυστόλον (Ἄργος, τὸ, λεῖτον. —
 - 110. Ἀπέναντι (ἀπ', ἐν, ἀντί). — 111. Μυγῆς, μέγας. — 112. Πολίτης, ἀπλίτης. — 113. Ὁ κίβουρας. — 114. Νακολέων (Νά-πῶ λέων).
 - 115. ΑΙΤΙΑ 116. Α Α
Γ Ι ΜΗΤΗΡ
Τ Τ Ο Ε
Ι Ι ΠΗΝΟΣ
ΑΙΤΙΑ Γ Ι
Ο ΞΙΝΑ
Σ Σ
 - 117. Σ 118-119. 1. Δέων. 2. Α Κάπρος. — 120-121. 1. φθῶς, φονός, ὄνος, βόας, Σ Κ Ι Α Θ Ο Σ γῶς, μῖσός. — 2. Νῆσις, Μ πῶνος, πόρος, Πάρος, Πάρος, τάρπος, τῆρος. — 122. Ι — 126. Ἡ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ τοῦ γράμματός ν, σχηματίζονται 8' αἱ λέξεις: πνοή, δεινή, ὄων, ἀνή, χλῆν. — 127-130. Τῆ προσθήκῃ τῆς συλλαβῆς ἀρ σχηματίζονται αἱ λέξεις: παρθένος, Δαρείος, ἀράχνη, ἀραῖος. — 131. Οἱ πρῶτοι εὐεργετῆς μας εἰν' αἱ καλοὶ γονεῖς μας, Ἀε ἀγαπήσωμεν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μας. Διὰ τῆς πείρας αἱ γονεῖς διὰ τῶν συμβουλῶν τῶν Τῆν ἀπειρίαν σφάζουσι τῶν εὐπειθῶν υἱῶν των. Δοιπὸν ἄε ὑπακοῦσιν καὶ ἄε εὐγνωμόνα. Δι' ἔργον δὲ ἄε δειγνόμενοι εἰσι αὐτοὺς τιμῶμεν.
 - 132. ΝΕΚΩΣ (1, ΜΙΝῶς. 2, ΤέμΒωος. 3, Μῆκκα. 4, Ἰβδωη. 5, Μῆσ-Σὴνη). — 133. ΑΧΑΙΟΣ, ΑΚΕΡΩΝ (1, ΑΝΑΐφνης. 2, Χρῆσις. 3, ἈΡῆτος. 4, Πέρων. 5, ΟΧλ. 6, ΣΑΡδηνία). — 134. Ἀνδρῶν ἀπάντων Σικρατῆς σοφώτατος. — 135. Μηδενὶ συμφερὰν διὰ δῆσας, κοινῆ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀνάτοκον.

Τὸ ἀντίστοιχον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδοπούλου, ἐκδόστην τῆς Διαπλάσεως τῶν Παίδων, εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, χωρονομιματικῶν πάντως ἁγίων, χρυσῶν, τοκομεθίων, συναλλαγματικῶν ἐνδὸς συστημένης ἐπιστολῆς. Ποσὰ μικρότερα τῶν 5

φράσεων ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, εἰς δεκάτ' αἱ εἰς γραμματικὸν. Ὁι ἀλλὰσσόντες κάτωθι συνδρομητικὴ παρακαλοῦνται νὰ γνωστοποιήσιν ἡμῖν ἐγκαιρῶς τὴν νέαν των ἐπιτροπῶν, συναποστέλλοντας τὴν παλαιὰ των διεύθυνσιν καὶ 25 λεπτοὺν γραμματικὸν διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἐκτυπώσεως τῆς νέας ταυρίας.

Παράσπον πρὸς τὴν λήψεως εὐλόγων γινώσκων μετὰ ἀκρίβειαν δεκαετημέριον εὖ πολλὰ ἐκ τῆς ταξείας των εἰς τὸν ἀναστάτονον.